

Czwartek 13 styczeń 2005

16-17 czerwca 2004 r.; wzywa Radę i Komisję do rozważenia ułatwień wizowych dla Ukrainy, niezwłocznego uznania Ukrainy za kraj o gospodarce rynkowej i poparcia dla przyjęcia Ukrainy do Światowej Organizacji Handlu w celu dalszego zacieśniania stosunków i wyjścia naprzeciw oczekiwaniom i nadziejom powstałym dzięki silnemu zaangażowaniu Unii Europejskiej w pokojowy przebieg pomarańczowej rewolucji;

13. wzywa Radę i Komisję do zaangażowania na rzecz niezależnych środków masowego przekazu, jak i ram prawnych, w których takie środki mogłyby funkcjonować;

14. wzywa Radę, Komisję oraz Państwa Członkowskie do rozważenia, poza środkami przewidzianymi w świetle Planu Działań dotyczącego Wspólnej Polityki Sąsiedztwa, innych form stowarzyszenia z Ukrainą, przedstawiając temu państwu jasną perspektywę europejską i odpowiadając na aspiracje wykazane przez ogromną większość narodu ukraińskiego, prowadząc być może w końcu do przystąpienia kraju do UE;

15. wzywa Radę, Komisję i Państwa Członkowskie do gospodarczego i administracyjnego wsparcia dla reform na Ukrainie za pomocą konkretnych programów i projektów, w tym wyraźnego wzrostu pomocy finansowej;

16. przypomina w tym kontekście postanowienia art. 49 Traktatu ustanawiającego Unię Europejską, stanowiące, iż członkostwo otwarte jest dla wszystkich państw europejskich spełniających odpowiednie warunki i zobowiązania; oczekuje na zrównoważony proces transformacji kraju zmierzającego do tego celu oraz zobowiązuje się do wspierania i wspomagania Ukrainy w tym procesie;

17. jest zdania, że wynikły na Ukrainie kryzys stanowi dla UE test z zakresu starań na rzecz promowania demokracji, praw człowieka i poszanowania zasad państwa prawa we wszystkich krajach sąsiedzkich; podkreśla wagę zachowania stosunków dobrosąsiedzkich ze wszystkimi sąsiadami;

18. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Parlamentowi i rządowi Ukrainy, Zgromadzeniom Parlamentarnym NATO i OBWE oraz Radzie Europy.

P6_TA(2005)0010

Tybet: sprawa Tenzina Deleka Rinpoche'a**Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie Tybetu**

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie Tybetu i praw człowieka w Chinach,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 18 listopada 2004 r.⁽¹⁾ w sprawie sytuacji w Tybecie i Tenzina Deleka Rinpoche'a,
 - uwzględniając dialog dotyczący praw człowieka pomiędzy UE a Chinami,
 - uwzględniając wolność religijną w Chinach, a w szczególności sprawę Juliusa Jia Zhiguo, biskupa prowincji Hebei w północnych Chinach,
 - uwzględniając art. 115 ust. 5 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że w dniu 2 grudnia 2002 r. Sąd Ludowy Średniego Szczębla w Kardze w Tybetańskiej Autonomicznej Prefekturze Kardze, Prowincja Sichuan, skazał Tenzina Deleka Rinpoche, wpływowego i szanowanego lamę buddyjskiego, na karę śmierci z odroczeniem jej wykonania na dwa lata, natomiast jego asystenta, Lobsanga Dhondupa na karę śmierci bez odroczenia jej wykonania,
- B. mając na uwadze, że nie udowodniono, aby Tenzin Delek i Lobsang Dhondup brali udział w serii zamachów bombowych lub w podżeganiu do separatyzmu,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2004)0067.

Czwartek 13 styczeń 2005

- C. mając na uwadze, że w dniu 26 stycznia 2005 r. przypada druga rocznica egzekucji Lobsanga Dhondupa wykonanej w 2003 r.,
- D. mając na uwadze, że okres odroczenia egzekucji Tenzina Deleka Rinpoche'a upływa w dniu 26 stycznia 2005 r.,
- E. mając na uwadze, że zgodnie z prawem chińskim karę śmierci zamienia się na karę dożywotniego pozbawienia wolności w przypadku, gdy oskarżony w czasie trwania dwuletniego okresu odroczenia wykonania kary nie złamie ponownie prawa,
- F. mając na uwadze, że na prośbę ówczesnej Rady Europejskiej Rada jest obecnie w trakcie ponownego analizowania sprawy embarga na sprzedaż broni do Chin, ustanowionego i wdrożonego w 1989 r.,
- G. mając na uwadze, że chiński rząd przyjął niedawno przedstawicieli Dalaj Lamy,
1. potwierdza swoje poparcie dla rządów prawa oraz wzywa rząd chiński do niezwłocznej zamiany kary śmierci orzeczonej wobec Tenzina Delega Rinpoche'a na łagodniejszą karę;
 2. ponawia swoje wezwanie do zniesienia kary śmierci i natychmiastowego wprowadzenia moratorium na jej wykonywanie w Chinach;
 3. przyjmuje oświadczenie władz chińskich stanowiące, że każda osoba skazana na karę śmierci z odroczeniem jej wykonania, która nie popełni umyślnego przestępstwa w czasie trwania okresu odroczenia, uzyska zamianę tej kary na karę dożywotniego pozbawienia wolności z chwilą upływu dwuletniego okresu odroczenia; wzywa chińskie władze sądownicze do wprowadzenia w życie tego oświadczenia poprzez wydanie formalnego zarządzenia;
 4. ponownie wzywa rząd Chińskiej Republiki Ludowej do zaprzestania powtarzającego się łamania praw człowieka w stosunku do narodu tybetańskiego oraz innych mniejszości, a także do zapewnienia poszanowania przez niego międzynarodowych standardów praw człowieka, prawa międzynarodowego oraz praw religijnych;
 5. wzywa Radę oraz Państwa Członkowskie do utrzymania embarga UE na handel bronią z Chińską Republiką Ludową oraz do nieodstępowania od istniejących krajowych ograniczeń dotyczących tego typu handlu; wyraża przekonanie, że embargo to powinno zostać utrzymane aż do chwili przyjęcia przez Unię Europejską prawnie wiążącego Kodeksu postępowania przy eksporcie broni oraz podjęcia przez Chińską Republikę Ludową konkretnych kroków w kierunku poprawy sytuacji praw człowieka w tym kraju, między innymi poprzez ratyfikację Międzynarodowego Paktu Praw Obywatelskich i Politycznych oraz pełne respektowanie praw mniejszości;
 6. wzywa rząd Chińskiej Republiki Ludowej do przyspieszenia rozpoczętego dialogu z przedstawicielami Dalaj Lamy w celu wypracowania, bez dalszej zwłoki, rozwiązania kwestii Tybetu, które mogłyby zostać zaakceptowane przez obie strony;
 7. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Sekretarzowi Generalnemu ONZ, Rządowi Chin, gubernatorowi prowincji Sichuan oraz Prokuratorowi Generalnemu Prokuratury Ludowej Prowincji Sichuan.

P6_TA(2005)0011**Iran****Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie Iranu***Parlament Europejski,*

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Iranu,
- uwzględniając dialog UE-Iran na temat praw człowieka, a zwłaszcza jego czwartą rundę, jaka miała miejsce w dniach 14-15 czerwca 2004 r. w Teheranie, w trakcie której rząd Iranu zobowiązał się do zwiększenia stopnia poszanowania praw człowieka i wzmocnienia rządów prawa,